

● ביטוח משפחתי הנו אחד הבולטים בתגמולי הצבא. אף מוסד אזרחי לא יוכל להשתוות בתגמוליו עם התגמולים שהמשפחה מקבלת מן הצבא במקרה של אסון.

● אנו מתעלמים לעיתים מהעובדה שאיש הצבא יכול לפי ריש לאחר 20 שנות שירות עם מקצוע והכנסה קבועה. איש צבא יכול לקבל שלושה מענקי פנסיה בהגיעו לגיל 65; דבר זה לא ניתן לאף אזרח בעבודתו.

אלה הן חלק מן הדוגמאות הניתנות להשוואה ישירה. מובן, שחייבים אנו להודות כי לשירות הצבאי יש גם מגבלות, אבל הגיע הזמן להאיר גם את היתרונות.

הסברתן של הנקודות החיוביות בחיי הצבא תסייע לקצין הזוטר להחליט על דרכו — האם לחתום או להשתחרר.

נויון קצינים

נוסף להחתמת קצינים לשירות קבע כדי למלא את החסר, חייבים אנו לקיים מעקב מתמיד אחר הישגי הקצינים ולהרחיק את הבלתי ראויים — אלה אשר אינם משיגים את הרמה

הנדרשת. דבר זה יאפשר את קידומו ושיפור איכותו של כלל סגל הקצינים בצבא.

יצירת תמונה חיובית יותר של סגל קציני הצבא בעיני הציבור תגדיל את מספר הקצינים הזוטרים שימשיכו בשירות קבע בפלוגות. למטרה זו יש גם להבטיח לקצין הצעיר כי הכשרון והיכולת הם קנה המידה היחידי להתקדמות בצבא.

סיכום

נקיטת הצעדים אשר הוסברו לעיל — שיפור תכנית האימון נים של העתודה, העלאת המשכורת, שיפור במדיניות השיכור צים, גישה חיובית לנושא התגמולים, העלאה מתמדת של רמת הקצינים ומיון מתמיד — הנם צעד חשוב בדרך להתגברות על המחסור בקציני קבע. מובן, שעלינו לקחת בחשבון גורמים נוספים כדי שתכנית זו תהיה מעשית. לתכנית המושלמת תהיינה השלכות נוספות אשר כולן תהיינה לתועלת הצבא. ואז, כאשר תשאל השאלה — „היכן הם הקצינים הזוטרים בפלוגות?“ נוכל לענות — „הם נמצאים במקום אליו הם שייכים — בפלוגות!“

בשולי הנואך - סא"ל נ. צפורי

כל המשרת בצבא הקבע שייך לקבוצת איכות מעולה. ● רבים הם הקצינים אשר במשך 15 שנים משתחררים מן השירות. מדי שנה חוזר ונשנה הויכוח עם קצינים בקשר לחתימה מחודשת. אין לי צל של ספק, כי השפעתם הינה שלילית ביותר על החלטת הקצינים הזוטרים. הבה ונחליט, כי אין מסחר בשירות קבע; קצין זוטר לא יתקבל לשירות קבע לפרק זמן הקצר מ־3 שנים. לאחר פרק זמן זה תהיה החתימה לעשר שנות שירות, או לשירות ארוך. החלטה מעין זו יתכן ותגרום לזעזוע בשלב הראשון, אך אם נערוך חישובים לטווח ארוך, בטוחני כי נוכל לעמוד בכך ולהגיע ליציבות. ולבסוף, קיים הרי שוני מהותי בין הגורמים העשויים להשפיע על החלטתו של צעיר ישראלי „לחתום או לא לחתום“ לבין החלטתו של צעיר בצבא אחר — והוא המצב הבטחוני של מדינת ישראל, אשר כל המתעלם ממנו נוהג כבתי יענה.

„סדנא דארעא חד הוא“ — נראה כי אותם הלבטים מעסיקים את כל הצבאות. ניתן לישם חלק מהמסקנות גם לנעשה אצלנו. אם אסקור את הגורמים המשפיעים על החלטתו של קצין „לחתום“ או „לא לחתום“, נוכל לציין נקודות אלו:

● תכנית אימונים משופרת של קורסי הקצינים אשר תחייב כל אחד מבוגריה להתאמץ כדי להגיע להישגים הנדרשים, וכך יהוו עבורו קורס זה נכס ב־קיימא.

● שילוב מוסדות לימוד אזרחיים בתכנית הכשרת קצינים. ● שיפור תנאי השירות והעמדתם ברמה אחת עם מקצועות אקדמאיים אזרחיים. אסור לשכוח, כי כדי להגיע לדרגת סרז יש להשקיע מאמץ של 7 שנים, דבר אשר אינו נופל מפרק זמן הנדרש ללימוד מקצוע אקדמאי כלשהו.

● מיון מוגדר של קציני צבא הקבע, דבר שיבטיח כי אכן